

DIVVS BASILEVS GRÆCE ET LATINE

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Et erit a me nuper studiosi quidam adulescentes quos grecis litteris erudio: ut qui rudimentis grammatice abude imbuti essent: auctore eis aliquo exponere: et quae mira est apud nos grecorum librorum penuria: excudendum eam formis curare. Placuit honeste illorum voluntati more gerere. Ac ut primum domum reuertitur: ad multos ut aiunt preceptores me contulit. Inter euoluendum libellos quosdam: icido primum in Demetrii moschi poemati: ac mox in oratione Basilei pargnetica hoc est hortatoriâ ad pueros quosdam. Hec illico duo opuscula selegi: utriusque sane pueri: sed non mediocri laude utriusque digni. Nam in Basileo propter mox summam tantam extitit sapientia ac dicendi facundia: ut magni nomen assecutus sit: ac semper se per iter grecos sacrarum scripturarum ei delatâ fuerit. Et moschus iucundus est: ingeniosus: cocinnus. Idos igitur duos libellos quam alias impressos chalcographis iterum imprimendos tradidit: sed est auctario. Nam et grecum simul et latinum sermonem eadem pagina complexi sumus: et utriusque auctorem verbum verbo reddentes vertimus. Id quod fieri ob difficultatem vix potuit sine aliqua famae meae discrimine: sed ego me ita comparavi: quosdam non semel hominuculos parui momenti loco ducendos esse: dum modo ex litteris meis studiosis iuuenibus utilitas aliqua puerura sit. Ecce grece promouere incipientibus: magis hoc traducendi genere consuli: nemo diffitebitur. et opicium nisi quod rei difficultate deterriti: hęc studia aggredi non audet: mirum quanto opere hac comoditate allecti: ad ea capeienda alacriores exurgunt. Hęc itaque duo opuscula (quae meae fuerunt partes) quae maxima a me adhiberi potuit fide et industria tractata et correctata: cum sine aliqua nomenclatura prodire in publicum nollet: non alij Antonii eruditissime nuncupatur sui quod tibi: preceptorum vix meo ab ieiunio mea pueritia. Quis mihi semper consilio profuisti: re auxilium: disciplina instituisti: testimonio ornaisti. Cui si quicquid id est scripturae quod multorum annorum labores et vigilię mihi peperere: non referre acceptis: ingratus simi esset ac impius animi et quod puenire nulla ex oratio sufficeret. Desero igitur tibi acceptis: quod tu fidei meae credidisti: tantum debiti bona noia. Prohite oras ingenue: tam grati esse alieno me tibi obstricti esse: ut nisi futurum soluedo. Quam quid ego de me ipso tamen loquerer: quae si hęc benefactorum tuorum vincula me solui tibi deiciat: Communia mihi profecto: communia sunt: cum vniuersa Hispania pariter et altricis tuae: sed quae tibi non minus quam tu ipsi debeat: quippe quae ex rudi et indocta litterata: ex lingui facundia: ex barbara heroica studio pollet reddidisti: ac pinde ex ignobili et obscura scripturae tuae monimentis p vniuersas europę nationes famigerasti. Salua pime ois pares patrię appellade: pime i ea latine lingue et ois honestarum disciplinarum lauream merite: quod inde consecutus est: vel hostium et tuorum confusione primus potes cum tanto munere hoc: ex tenebris tantum ut luceret canit tam claris extollere lumē. Omitto ipresentiarum curiosi perscrutari nectaream illam tuam et redudare facundiam: qua oēs tepestatis nre oratores loge antecellis. Omitto mirificum quoddam in eruendis scriptorum sensibus cuiuscumque sint generis: ingenij acumen. Proxetero tot rerum usum. Tam abditorum naturę arcanorum assidua indagine: et p totum vite cursum non intermissam. Merbari certe. arborum. fructuum. suffruticium. auis. piscium. ferarum. cognitione: tantam: quanta nemini a multis retro annis obtigit. Nam vero cetera animi tui bona oibus coperitissima quod attinet referre. vite innocentiam. probitatem morum. humanitatem incredibilem: facilitatem tantam: ut te oibus notis iuxta atque ignotis vel abutendum exhibeas. Sed non est huius loci preconiata tua exequi: iustum illa volumen exposcant: et ego cecus animi formam: si connumerare breuiacula prelatione tentarem. Africa quot segetes: quot tmolia terra racemos:

Quot scyon baccas: quot parit hybla fauos.
Dabit dicitur benevolentibus opportunitas locus: ad hęc vberius recedenda. Inter has duas lucubratiunculas preceptorum optime tibi dico. Quis ut iporum scriptorum auctoritas quae p se satis magna: celebritate nois tui maior reddat: istum ut quae ad me attinet acerrimo tuo iudicio et exquisitissima doctrina ppefa ad limam ac examinem reuoces. Recedet obiter et illud: quod obseruatię i te meę et gratissimi ai scriptio nę aliqua: hoc quod ex exiguo admodum et pusillo munusculo deprehendes: more phidie illius eximij artificis: quae ferunt perspecto paruo leonis vngue: totius corporis mollem coniectura assecutus esse.

Censura quorundam locorum in priore Basilei traductione.

(2) 6 15557972

Quoniam ut Euripides inquit *αι δ' ευτερωσως φροντιδες σοφωταται.* i. scilicet cure sapientiores: faciendum nobis visum est ut loca quaedam in Leonardus tralatioe annotarem: ex quibus primum iudicium lectores faciant: nec inuertendo Basileo Leonardum vidisse oia: nec nos ad eum denuo et ite ad Basileum traducendos: illoties ut aiunt pedibus accessisse. Theognidis poetę versus aduocat Basileo: vbi ait *τοις ανθρωποις τον θεον τ' αλλαντον επιρρεπειν αλλοτε αλλως.* id est deum hominibus impellere trutinam alias aliter. Leonardus *τ' αλλαντον* quod hoc loco lancę siue trutinam significat: talentum interpretatus est: ad ponderis genus referens. non legerat scilicet Theognidem ipsum: cuius versus sunt. *Zeus γαρτοι τον τ' αλλαντον επιρρεπει αλλοτε αλλως.*
αλλοτε μη πλουτειν, αλλοτε μηδεν εχειν.

Quod et ipse Theognis aliunde desumpsit: hoc est ab Homeri octaua iliados rhapsodia: et ite scilicet vigesima *και τότε δη χρυσια πατηρ επιτ' αινε τ' αλλαντα*
Et alio loco de inscriptiōibus veterum artificum *ο δ' ειναι ερωει* quod Leonardus tralulit: ille effecit. in quo dupli peccauit: primum quod grammatice precepta: a quod doceri potuit *ερωει* preteriti esse incompleti verbum: deinde quod historie fide. ex plinio. n. et aliis didicerat: antiquos artifices pedetitulo opa sua inscripsisse: ut si quod eis xtere turvatio: regressus supellet adueniam. Germana his et pararia: quod de homine quodam ingenioso et ad eliciendos Homeri sensus acutissimo (quod fuisse Aristarchum scriptores produnt et ob eam rem a panetio vocatum eē vate athenensis auctor e) de homini in quibus homine Basileo verba facies: Homery supposito nomine (quod tamen paulo post exprimit) poetam vocat singulari numero: p figuram *κατ' εφοχην. i. p eminentiam.* Leonardus veronescio quod rone ductus: p pluralē xtedum putauit: quod ad inuestigandas inquit poetarum mentes acutissimum habebat. *πτε πλοια ανεματισα* naues sine gubernaculis xtit: magno errore. quod. n. obsecro vestigiū huius significationis ppositio epitheti preferret: quanto melius vertisset naues nondum saburra stabilitas. Citare auctores supsedeo: longitudinis periculo instate. Et i opis titulo *προς τους νεους* nescio cur ad nepotes tralserat: cum *νεος* puer significet. sed hoc leuiusculum. illud graue: et quod nullo pacto Leonardo prodonari possit: quod vbi de obeso et praepingui homine auctor loquitur: quod a Pythagora cotumeliosis verbis lacessitus est: quod ille per scdam psonam dixit *δουρος ου παυση χαλεπωτερον σαιτω κατασκευαζων τον δισηωτηριον* id est heus tu non cessabis molestiore tibi carcerem construere: Leonardus contra ius fasque per tertiam couertit: hic inquit non cessat sibi molestiore et. latuit puto eum *δουρος* p heus tu: frequenti vsu apud auctores eē. potuisses addere et alia: sed satis fuerit hęc annotasse. et ea ipsa magis studiosorum monendi causa in medium protuli: quae ut iabizarē: ut de pdatioe dixit gorgias. Quę oia censurę tuę Antonii doctissime: et perspicacissimo iudicio subiiciunt.

A ii

licitatem: neque minime per bonorum illorum cooperiet adaequatam: δαμονία, ουδ' πολλοσώ μερείτων αγαθών εκείνων ευρήσει παρισουμένην, sed plus ab ea quae illi minima uniuersa eorumque hic bonorum: fm αλλά πλείον τ' ενέκεινους ελαχίστου τα σύμπαντα των τῆδε καλών, κατὰ dignitate distātia: q̄ fm quātū vmbra et isonniū veris abreliquitur.

από τ' 15 ΗΜΥ· την αξίαν αφεσηκότα, η καθ' οσον σκια και οναρ των αληθινων απολειπειται· οναρ· mdeclina roto? at vi ppozi vtar exepio: q̄to aia oipē μάλλον δε ινα οικειοτέρω χρησώμαι παρ' αδειγματι, οσω ψυχη τοις παθούσι πρεσβιοσι coiporo: iph et vitar vitaribz est ipz differēs.

αγω· α·

από τ' 15 ΗΜΥ· και κρησολογία·

ω· ω

μελλω·

τελευ· ω

σι τιμιωτέρα σώματος, γροσούτον και των βίων εκατέρων εσι γο διαφορον· ad hanc ducit q̄de sacri libri: per arcana nos edocētes. donec εις δ' η τουτον' αγουσι· μεν ιεροί λόγοι, δι' απορρητων ημας εκ παιδένοντες· εως τῆ πρε εlate audire pfunditatē scitētis illoz nō εpossibile: γεμην υπό τῆς ηλικίας επακούειν τ' βαθους τῆς διανοίας αυτων ουχ οιον τε. in alijs nō omnino discrepātibz: tanq̄ in vmbis q̄busdā et speculis ipso ant' εν ετέροις ου παντι διεσηκόσιν, ωπερ εν σκιας τισι και κατόπροις τῶ τῆς ψυ me oculo interi p̄recepteamur. in militaribz ludis exercitāmēta φαχης ομματι τέως προγυμναζώμεθα· τους εν τοις τακτικοις τας μελέτας ποι ciētēs imitantes: qui in chironomijs et saltatiōibz exercitiā pa ουμένους μιμούμενοι, οι γε εν χειρονομιας και ορχήσεσι την εμπειριαν κτη rātes: in certaminibz ex ludo frustur lucro. et nobis αμεινοι, επι των αγωνων τ' εκ τῆς παιδιας απολαουσι κέρδους· και ημιν igitur certamē p̄positū esse oiz certaminū maximū putare necessū: p̄to q̄ δ' η δυν' αγωνα προειδαι παντων αγωνων μέγισον νομίζεν χρεών, υπερ ου oia faciēdū nobz. et laborādū p̄ viribz ad hui? p̄reparationē. παντα ποιητέον ημιν· και ποιητέον εις δ' δυναμιν επι την τουτ' παρασκευην· et cū poētis et oratoibz: et rhetoribz: et cisticis hēibz xīandū: vñ και ποιηταις και λογοποιοις, και ρητορσι, και πασιν ανθρωποις ομιλητέον, οθεν futura est ad aīe cultū vtilitas aliq̄ futura. tanq̄ igit' αν μελλει προς την τῆς ψυχῆς επιμελεια ωφελεια τις εσεωαι· ωπερ ουν tinciores p̄reparātes p̄ri? medicamētis q̄busdā q̄cqd̄ tāde sit: q̄ οι δευσοποιοί παρασκευασαντες προτερον θεραπειαις τισιν· οτι ποτ' αν η, γο suscepturū est tincūrā: sic flozē inducūt: siue purpureū: siue qd̄ ali δεξομενον την βαφην, ουτω γο ανθος επαγουσιν, αν τε αλουργες, αν τε τι ετε ud sit: ad eundē et nos modū: si futura sit indeletilis nobis pulchri ron η, γον αυτον δ' η και ημεις τροπον, ει μελλοι ανεξάλειπτος ημιν η του καλου p̄manere opinio: q̄ extra his p̄reinitiat: iscedem̄ sa παραμένειν οδεα, τοις εξω δ' η τουτοις προτελεωέντες, τινικαυτα των ιε tras et arcana audientis disciplinas. et tanq̄ i aqua solē ρων και απορρητων επακουσόμεθα παιδευμάτων· και οιον εν υδατι γον ηλιον

υδαρ· υδατος

επιζω

υ· οφισ

ερχομαι

υ· πο· λισ

από τ' ερχομαι

applicere affuefacti: sic ipi applicabim? luci oculos. si q̄de οραν εβιδέντες, ουτως αυτοι προσβαλουμεν τῶ φωτι τας οφεις· η μεν igit' est aliq̄ et p̄p̄rietas ad inuicē disciplinā: necessaria nobis eoz ουν εσι τις και οικειοτης προς αλληλους τοις λογους, προουγου αν ημιν αυτων cognitio esset: si at min? saltem ad collationē ponētes: discere dis η γνωσις γενοιτο, ει δε μη, αλλά το γε παρ' αλληλα θέντας, καταμαθέν γο δια ferēs: nō parū ad cōfirmationē melioris. cui tamē et assimilās φορον, ου μικρον εις βεβαίωσιν του βελτιονος· τινι μέντοι και παρ' εικασας disciplinarū vitāz: imaginē assēq̄eris? p̄fecto sicuti plāte p των παιδυστων εκατέρα, τῆς εικονος αν τυχης· η που καθ' απερ φυτου οι p̄ria q̄de xius fructu germinare pulchro: affert at q̄ndā ornatū et folia κεια μεν αρετη τῶ καρπῶ βρυσιν ωραιω, φερει δε τινα κοσμον και φυλλα ramis circūssa: sic et aīe p̄ncipaliter fruct? τοις κλάδοις περισειόμενα, ουτω δ' η και ψυχη, προηγουμένως μεν καρπος η veritas: nō indecorū tῆ neq̄ que ab extra sapia indutū eē: sicuti que dā αληθεια, ουκ αχαρι γεμην ουδε την θυραθεν σοφια παρ' βεβλησται, οιον τινα folia orimēti q̄ fructū: et aspectū nō indecētē exhibētia. of φυλλα σκέπων τε τῶ καρπῶ, και οφιν ουκ αωρον παρεχομενα· λεγεται τοι et moles ille admirād? cui? maximū est in sapia apud oēs homi και Μωυσης εκεινος ο πανου, ου μέγισον εστιν επι σοφια παρ' πασιν ανθρω nes nomē: egyptiōibz disciplinis in exercēs mētē sic ac ποις ονομα, τοις αυγουπιων μαθημασιν εγγυμνασάμενος την διανοια, ουτω προ cessisse cōteplatiōi existēt. similiter at huic τι infra ipozibz: ελθειν τῆ θεωρια τ' οντος· παραπλησίως δε τουτω και τοις κατω χρόνοις, sapientē Danielē in babilōe aīte chaldaeorū sapiam cū didicisset: γον σοφον Δανιηλ επι βαβυλωνος φασι την χαλδαίων σοφια καταμαθόντα, tūc diuinas attigisse scripturas. verū q̄ q̄de nō inutile aīs dis τότε των θείων αφαδαι παιδευμάτων· αλλά οτι μεν ουκ αχρησον ψυχαις ma cipline que ab extra hē: abūde dictū ē. q̄ pacto tῆ ex his p̄cipādū nobis: θηματα τα εξωθεν δ' η ταυτα, ικανως ερηλω· οπως γεμην αυτων μεθεκτων ημιν, deiceps eēt dicere. p̄ximū q̄de igit' his que a poētis vt hinc εξης αν ειη λεγειν. p̄ωρον μεν ουν τοις παρ' των ποιητων ινα εντευθεν incipiā: qm̄ multiples q̄ria sunt: nō oibz eodē ordine adhibere p̄receptū passiuo αρωμαι, επει παντοδαποι τινες εσι, μη πασιν εφεξης προσεχειν αμοτο αυριμετο mētē: sed cū q̄de p̄bozū vitozū gesta vel smōes nobz et duplicata hēu γ· οσι· m· εον· υ· εχω· ειχα· εγμαι· ειχα· εικται· εικτε

υ· οφισ

εικαζω

ω· οφισ· ου· και· μω· οφισ· και· μω· οφισ· και· μω· οφισ

hmoi didicēs de ducit· a fertia p̄ona singulari p̄receptū passiuo αμοτο αυριμετο et duplicata hēu γ· οσι· m· εον· υ· εχω· ειχα· εγμαι· ειχα· εικται· εικτε

obturates aures: no min' q' vlyxe dicit illi ad...
επιφραστομένους τα οτα, ουχ ηπον η τον οδυσεα φασιν εκεινοι προς...

δειρην... δεχομαι... εγω... ιημ... ημ... μα... οριζω... προσεξω... ομοροσω... γονεις... απο... υπερ... τατος... λειπω... φευδομαι... αλος... εωπιθεις... οικω...

In mendaciū.

vituperauerit. ut eni florib' pfecto reliqs vlyxad hñolētia vel colorē...
διεβαλον. ως γαρ των ανθων τοις μεν λοιποις αχρι της ευοδίας η της χροας...

διεβαλον... εστιν η απολαυσις... εγω... υπερ... τατος... λειπω... φευδομαι... αλος... εωπιθεις... οικω...

ωλειω. fit a ωλειονα. v. amoto & facta d' rasi...

νοεω. ω.

λαμβάνω. α.

vel qd tandem aliud cogitante hestodii putemus hęc fecisse
 η τί ποτ' αν άλλο διανωθέντα τον ησίοδον υπολάβωμεν ταυτί ποιήσαι
 carnis: que oēs cātant: an nō hoitanti iuvenes ad virtutē:
 τα εση, α πάντες αδουσιν; η ουχι προτρέποντα τους νεους εω αρετην;
 qd aspera qdē pūmū: τ difficilis: τ sudore assiduo: τ labore
 οτι τραχηια μεν πρώον, και δυσβαρος, και ιδρωρος συχυου, και πόνου
 plena ad virtutē ferens: τ accliuis via. qua ppe nō ois neq
 πλήρης η προς αρετην φέρουσα, και ανάντης οδος. διότερ ου παντος ουτε
 accedere ipi ob accliuē: neq accedētī facile ad summiū venire.
 προσβηναι αυτη δια το ορθιον, ουτε προσβάντι ραδιον επι το ακρον ελθειν.
 supra aut existētī videre est: qd qdē plana τ pulchra: qd aut facilis
 ανω δε γενομένω δραν υπαρχει, ως μεν λεια τε και καλη, ως δε ραδια και
 leuis: τ altera dulcior: ad vitū ducētē: quā totā simul capere
 ευπρορος, και της ετερας ηδίων, της επι την κακία αγουσης, ην αδρόα λαβειν
 esse ob ppe ipē hic pocta dixit. mihi qdē cū vidēt nihil ali
 ειναι εκ τ συνεγγυς ο αυτος ουρος ποιητης εφησεν. εμοι μεν παρ δοκει ουδεν ετε
 ud: qd hoitās nos ad xitē: τ monēs oēs bonos esse:
 ρον, η προτρέπων ημας εω αρετην, και παρακαλων άπαμτας αγαθους ειναι,
 hęc differuisse: τ ut nō emollitos ad labores: an de
 ταυτα διελθειν, και ωστε μη καταμαλακιωέντας προς τους πόνους, προαπο
 ficere finē. τ tñ τ siquis ali' ista his xitē lau
 σηναι τ τέλους. και μένοι και ει τις ετερος εοικότα τούτοις την αρετην υμνη
 dauit: τ ad hos nos ducētē simōes: amplectamur. ut at ego a qdā
 σεν, ως εις τούτς ημας φέροντα τς λόγους, αποδεχώμεθα. ως δε εγω τινος
 audiuī ingenio ad picipēdū vīro poete mētē: tota qdē poētis
 ηκουσα δεινου καταμαθειν ανδρος ποιητ διανοια, πασα μεν η ποιήσις τω
 homero xitūis est laus: τ oia ipi ad hoc ferūt: nisi ppter
 ομηρος αρετης ειν εω αινος, και παντα αυτω προς τουτο φέρει, οτι μη παρερ
 op. maxime at in qd ducē cephalenoū fecit nudū ex
 γον. ουχ ηκισα δε εν οis τον στρατηγόν των κεφαληνων πεποίηκεν γυμνόν εκ τ
 naufragio liberatū. pūmū qdē reueritā eē reginā appetitē solū:
 ναυαγίου πδρωθεντα. πρώον μεν αιδεσθηναι την βασιλιδα φανέντα μόνον,
 tantū abesse pudorē debuisse nudū vīsum. qd quidem est xitē p
 γουστ' ειν αιχυνην οφλῆσαι γυμνόν οφθέντα. εω ειδη περι αυτον αρετην αν
 vestib' ornātū fecit. postea vero τ reliq̄s phrasiō tā
 διματίων κεκοσμημένον εποίησεν. εω ειτα μένοι και τοις λοιποισ φαίαξι το
 ti dignū reputatū eē: ut relinquitēs luxū q̄ ruiuebāt: illū suspice
 σουτ' αξιον νομιδῆναι, ωστε αφέντας την τρυφήν η συνεχζων, εκεινον αποβλε
 re: τ iudere oēs. τ neminē phrasiō in tūc esse aliū quēriā pte
 πειν, και ζηλον άπαμτας. και μηδ ένα φαίακων εν τω τοτ' ειναι άλλον τινά ευ

υ τειχος
 ο και η δυσβα
 τος και το δυο
 βατου.
 ο και η τωλη
 ρης βασινω
 Γνωμοσι. α.
 αβ. ηδης.
 φημι.
 εω. ω.
 εω. ω.
 ακονω
 Homeri po
 esis.
 Homeri epist.
 2. Troiani.
 απο το σω
 αιθεομαι. μα
 εω. ω.
 αω. ω.
 νομιζω.
 απο το ημι
 οπι αφημι

οω. ω

υ. αλη
 ρης.
 βασινω
 ερω.
 λαμβα
 νω.
 μαλατα
 ζω

ευχομαι. α.

catum magis q̄ vlyxē fuisse: τ maxie ex naufragio liberatū. in
 ξαδαι μάλλον η οδυσσεα γενεσαι, και ταυτα εκ ναυαγίου πδρωθεντα. εν
 his epi dicebat poete mētis enarrato: fere clamātē dicere
 τούτοις παρ ελεγεν ο τ ποιητ της διανοιας εξηγητης, μονουχι βοωντα λεγειν
 homerū: qd xitūis vobis cura habēda o hoies. que τ naufragiū passo
 τον ομηρον, οτι της αρετης υμιν επιμελητέον ω ανθρωποι. η και ναυαγησαστι
 conatāt: τ in terra exitem nudū honozabiliorē faciet
 συνεκνηχεται, και επι της χερσου γενομενον γυμνόν τιμιώτερον αποδ είξει
 beatis phrasiō. τ epi sic hz: ipse qdē alie possessionū
 των ευδαιμόνων φαίακων. και παρ ουτως εχει, τα μεν άλλα των κτημάτων
 nō magis hñtiū q̄ τ ciuicūm forte occurētū sūt: ut in
 ου μάλλον των έχόντων η και ουτινοσούν των επιτυχόντων εσιν, ωπερ εν
 ludo tessarū: huc τ illuc cōmutatē: sola at possessionū xitūis
 παιδια κύβων, τηδε κακείσε μεταβαλλόμενα, μόνη δε κτημάτων η αρετη
 indetrahibile: τ viuētī τ mortuo pmanēs. vñ τ solon
 αναφαιρεσαν, και ζωντι και τελευτήσαστι παλαμειουσα. οθεν δη και σολων
 mihi vidēt: ad diuites dixisse. sed nos nō cōmutabim' cū vir
 μοι δοκει, προς τους ευπορους ειπειν. άλλ' ημεις ου διαμετιόμεθα της αρε
 tute diuitias: qz hoc qdē firmū semp: pecunie aut hoim alias
 της τον πλουτον, επει το μεν εμπεδον αει, χρηματα δ ανθρωπων άλλοτε
 alius hz. ista at his τ quē theognidis: in qd ait desit
 άλλος εχει. παρ αωλησια δε ταυτοις και τα θεογνιδος, ενδεις φησι τον θεον,
 ηπιαισ τādē τ αι: hoib' trutinā ipellere alias ali
 άντινα δη και φησι, τοις ανθρωποις το τάλαντον επιερεωειν άλλοτε άλλ
 ter: alias qdē ditari: alias nil hēre. quinēt τ ceus
 λως, άλλοτε μεν πλουτειν, άλλοτε μηδεν εχειν. και μην και ο κείος που
 sophista suis cōscriptiōib': germana his ad xitūē τ viti
 σοφισης των εαυτου συγγραμμάτων, αδελφα τούτοις εις αρετην και κακι
 um philosophiā e cui τ ipi mētē adhibētū. nō epi abiciē
 ay epifilosofhēsen. ω δη και αυτω την διανοια προσεκτεον. ου παρ αποβλη
 dus vir. hz at sic qdāmō fimo ei: qd ego vīri sentētie mea
 τος ανηρ. εχει δε ουτω πως ο λογος αυτω, οσα εγω τ ανδρος της διανοιας μεμ
 mini. qz xba nō scio: ppter qd omnino sic δι
 νημαι. επει ταγε ρηματα ουκ επισαμαι, πλην γε δη, οτι απως ουτως ει
 xit sine metro. q̄ puero exātū herculi valde: τ ferme hęc agēs
 ρηκεν ανευ μετρου. οτι νεωδντι τω ηρακλει κομιδῆ, και χεδον ταυτην αγου
 ti ciatē q̄ vos nūc: deliberātī qua pergeret vīarū:
 τι την ηλικια ην υμεις νυν, βουλευομένω ποτεραν τραπηται των οδων, την
 per labores ducētē ad xitūē: vel facillima: accessisse duas mulieres.
 δια των πόνων αγουσα, προς αρετην, η την ρασην, προσελθειν δυο γυναικας.

virtutis ha
 benda ratio.
 δεικνυω. και
 δεικνυμι. α
 δείξω
 τω.
 παρομαι. μ
 κηθομαι.
 μενεω
 κειθωμαι.

in plurali. pecunie
 Θεογνιδ.
 q̄ nec
 componit a. μη
 ε. ε. εν. τον
 Geus f. Pro
 dicit.

απο το εχω.
 οος. α. ον. ι. qu
 tus. a. u.

τρεπτο

δοκειω
 ω. μ. ο.
 εω

αω. ω
 φ.
 αναλοι
 ομαι

φ.

φ. Hęc vide Bonlenu
 apud Xen
 phontem. Απομνη
 μονευμάτων. η. ζ.
 φ. apud Cicatonem. Off.
 li. 10

UNIVERSIDAD
 DE SALAMANCA
 GREDOS.USALES

has aut esse virtute z virtib. statim qde igit et tacetes: oste
ταύτας δε είναι αρετήν και κακία. ευθύς μὲν δυν και σιωπώσας, εμφαι
dere a figura differēs. esse hanc qde ab ornatice
νειν από τοῦ χήματος τοῦ διαφορον. είναι δὴ τὴν μὲν ὑπό κομμωτικῆς
ornata in pulchritudine: z puz luxu diffuere: z totū exainē
διεσκευασμένην εἰς κάλλος, και ὑπό τρυφῆς διαρρεῖν, και πάντα ἔσμεον
voluptatis appētum ducere. hęc qz igit ostētare: z adhuc plura his
ἡδονῆς ἐξηρημένην ἀγειν. ταῦτά τε δυν δεικνύναι, και ἔτι πλείω τούτων
pollicētē: trahere conari herculē ad seipfaz. at alterā
ὑπὶ χνουμένην, ἔλκειν ἐπιχειρεῖν τὸν ἡρακλέα πρὸς αὐτήν. τὴν δὲ ἑτέραν
obduruisse: z squallere: z intentū inspiciere: z dicere talia at
κατεσκληκέναι, και ἀυχμεῖν, και σύντονον βλέπειν, και λέγειν τοιαῦθ' ἑ
tera. pmittere est nihil remissum: neqz dulce: sed sudores inu
τερα. ὑπὶ χνεῖσθαι παρ' οὐδεν ἀνεμμένον, οὐ δὲ ἡδύ, ἀλλ' ἰδρωτας μυσ
ticeros z labores: z pcula p totū cōtinētē z mare: pze
ρίους και πόνους, και κινδύνους διὰ πάσης ἡπείρου τὴ και θαλάσσης, ἀθ
mū aut horū esse desū fieri: vt illi' sermo. quā z finien
λον δὲ τούτων εἶναι θεὸν γενέσθαι, ὡς ὁ ἐκείνου λόγος. ἡπτερ δὴ και τελευ
tem herculē sequi. z fere oēs qru z mētio aliq
τῶν τῶν ἡρακλέα ξυνέπεσθαι. και χεδὸν ἀπαγτες ὧν δὴ και λόγος τίς
est in sapia vel parua vel maioz: p virib' qlibet in suis mo
ἔσιν ἐπὶ σοφία ἢ μικρὸς ἢ μείζων, εἰς δύναμιν ἕκαστος ἐν τοῖς ἑαυτῶν συγ
numētis: virtutis laudē rettulerūt. qb' credēdū. z experiendū in
γράμμασιν, ἀρετῆς ἔπαινον διεξήλθον. οἷς πῖσιν. και πειρατέον ἐπὶ τοῦ
vita ostēdere sermōes. quia ten' verbis apud alios
βίου δεικνύναι τοὺς λόγους. ὡς ὄγε τὴν ἀχει ἐρημάτων παρὰ τοῖς ἀλλοῖς
philosophiā: opere cōfirmās: sol' sapit: alij aut vmbze vagātur. z mihī
φιλοσοφία, ἔργω βεβαιῶν, οἷος πέπνυται, τοῖ δὲ σικκί ἀίσουσι. και μοι
videt tale simile esse: vt si picioze admirāda
δοκεῖ τὸ ριούρον παραπλήσιον εἶναι, ὡπερ ἂν εἰ ζωγράφου θαυμασόν
quāpiā valde pulchritudinē hois imitante: at ipse esset talis in
τι διον κάλλος ἀνθρώπου μιμησαμένου, ὁ δὲ αὐτὸς εἶν τοιοῦτος ἐπὶ τῆς
veritate: qte in tabulis ille ostēdit. quoniam magnifice qde
ἀληθείας, οἷον ἐπὶ τῶν πινάκων ἐκείνος ἐδείξεν. ἔπει τόγε λαμπρῶς μιν
laudare virtutē in mediū: z lōgos de ea pducere fimo
ἐπαινεῖσθαι τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ μέσον, και μακροῦς ὑπὲρ αὐτῆς ἀποτῆναι λό
nes: puaū at delectabile aū tēperatiā: z plus hēre aū in
γους, ἰδία δὲ τὸ ἡδύ πρὸ τῆς σωφροσύνης, και τὸ πλεόν ἔχειν πρὸ τοῦ δι
stium venerari: sise esse dicere ego: in scena agentib'
καίου τιμᾶν, εἰκέναι φαίν. ἂν ἔγωγε, τοῖς ἐπὶ σκηνῆς ὑποκρινόμενοις τὰ

φαίνω
μ. ω.
από το
κόμμεω
ω. ω.

δικένω
αρετάω. ω.

οικλάω. ω.

έω. έέω. ιημ.
μ. ηδω. έκα
εμαι

έω. έω. ω. ω.

ωέω

βεβαιώω
ω

ωίνας

έω. ω.

φημί

μ ὑποκρίνομαι

είχω. μ. είξω. μέθος παρ.
δικέναι και στήκως. έοι
κέναι / . q. Solus sapit. οδω. κ. in fine.
Circe de Tiresia. Hęc eadē cato
senior usurpauit in laudē Africani minoris. Flor9
li. 99. q. Plut. in Catone seniore.

diapata. q iāp reges z potētes sepe adueniūt: neqz res
δράματα. δι ὡς βασιλεῖς και δυνάσαι πολλακίς εισέρχονται, ὅτε βα
ges exites neqz potētes: neqz quidē igit fonte liberi omnino.
σιλεῖς ὄντες ὅτε δυνάσαι, οὐδὲ μὲν δυν τυχὸν ἐλεύθεροι ἠπάσων.
an do musle' qdē minime libēs acciperet inepiā sibi lya esse: z
ἔτα μουσικός μὲν οὐκ ἂν ἐκὼν δέξαιτο ἀνάρμοσον αὐτῶ τὴν λύραν εἶναι, και
chori due nō quā maxime cōtinētē chori habere: ipse at qsiā
χοροῦ κορυφαῖος μὴ ὅτι μάλις συνάδοντα τὸν χορὸν ἔχειν, αὐτὸς δὲ τίς
singul' dissentiet cōtra seipm: z nō fmoib' cōueniētē vī
διασα ἕκαστος διασασιᾶσει πρὸς ἑαυτὸν, και οὐχί τοῖς λόγοις ὁμολογοῦντα τὸν βί
ισα pnestabit. sed lingua qdē iurauit: at mēs iniurata iuxta euripi
ον παρέξεται. ἀλλ' ἡ γλῶττα μὲν ὁμώωκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος κατ' ἐριπί
de: z videri boni pze esse psequetur. at hic est vltim'
δην, και τὸ δοκεῖν ἀγαθὸν πρὸ τοῦ εἶναι διαξέεται. ἀλλ' οὗτος ἐσιν ὁ ἕχατος
iuris terius si opz platonī credere: videri iustū esse nō exi
τῆς ἀδικίας ὄρος. εἰ δ' εἰ τῶ πλάτωνι πείθεσθαι, τὸ δοκεῖν δίκαιον εἶναι μὴ ὄν
stare. ipso qdē igit librozū q honestoz hnt pcepta sic
τα. τοὺς μὲν δυν τῶν λόγων οἱ τὰς τῶν καλῶν ἔχουσιν ὑποθήκας ὅτως
suscipiam'. qm at z actioes studiose antiqrb' viroz:
ἀποδεχόμεθα. ἔπει δὲ και πράξεις παουδαῖαι τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν,
vel memorię scēla vīs ad nos seruātur: vel roctarū vel historioz cu
ἢ μνήμης ἀκολουθία πρὸς ἡμᾶς διασώζονται, ἢ ποιητῶν ἢ συγγραφέων φυ
lodite libris: neqz que hinc vtilitate abrelinqmur. vt cōui
λατῶμεναι λόγοις, μὴ δὲ τῆς ἐντεῦθεν ὀφελείας ἀπολειπώμεθα. οἷον ἔλοι
tiabat pericli corq ex foro qdā hoim. ille at nō attēdebat: z
δορεῖ τὸν ποδικλέα τῶν ἐξ ἀγορᾶς τίς ἀνθρώπων. ὁ δὲ οὐ προσείχε, και
in totā iurauit. ω. διέ: hic qdē intēperāter lauās ipm iniu
εις πᾶσων διήκεσε τὴν ἡμέραν, ὁ μὲν ἀφειδῶς πλύνων αὐτὸν τοῖς ὄνει
rijs: ille at nō curās illū. deinde vespere iā z tenebris discedē
δισιν, ὁ δὲ οὐ μέλων αὐτῶ. ἔτα ἑσπέρας ἡδὴ και σκότους ἀπαλατῶμε
tem vix: sub lumine comitar' est pericles: vt ipse nō corrūperet
νον μόλις, ὑπὸ φωτὶ παρέπεμψε ποδικλῆς, ὅπως αὐτῶ μὴ διαφθαρή τὸ
ad pbiām exercitiū. rursus qdā euclidī ex megaris irrita
πρὸς φιλοσοφίᾳ γυμνάσιον. πάλιν τίς εὐκλείδῃ τῶ μεγαρόθεν παροξεν
tus moitē minat' est: z iurauit. ille at resurauit: pfecto placaturū
θεῖς θάνατον ἠπέλιπσε, και ἐπώμοσεν. ὁ δὲ ἀντῶμοσεν, ἡμὴν ἰλεώσεσθαι
ipm: z sedaturū grauiter cōtra ipm hntē. quāto dignū tali
αὐτὸν, και παύσειν χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντα. πόσου ἄξιον τῶν τοιοῦ
um aliq' exēploū ingredi memoziā viri ab ira iā pos
των τὶ παραδείγματων εἰσελθεῖν τὴν μνήμην ἀνδρὸς ὑπὸ ὀργῆς ἡδὴ και

ω χυνοῆς
χρυσου.

ω. ω.

φρην. φρε
νος.
lingua.
iurauit.
Cato. off. li. 3.
πειθω

υποθήκη.

διασώζω.
ποιητής. οὐ

λείπω
έχω. είχον.
ω λυνω. λυω.
ονείδος. δι
ταίχος.
απαλατῶ

φθίρω
ὁ ξύνω

ω. ω.

δεχο
μαι
ονυσσ
ω

διασα
διασω
ω

ὄρος. ο.
ρον.

υτ πο
κίς

φιλ
ηω.

έω. ω.
αρεκ
ω. ω.

μέλω
ειω

το. φίος

έω. ω.

ωάνω

έρχομαι

ω. Periclis patientia.
Plut. in eius vita.

Miloy ab uncto
scuto no poterat
pelle.

¶ Timotheo Seneca li. 2. de Ira c. 2. in fine.
musicus. Alexandri aut Xenophanto ca
nente, manu ad arma misisse.

ruin. vel sic essem gñaliter fm nauigioz nō stabilita saburra:
λοντα. ἢ οὕτως ἂν εἴημεν ἀτεχνῶς κατὰ τῶν πλοίων τὰ ἀνεργάτιστα,
nulla nobis rōe in aie gubernaculis p̄gredere: temere in vita suris
οὐδένος ἡμῖν νοῦ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς διακῶν καθεζομένου, εἰκὴ κατὰ τὸν βίον ἄνω
τ δεοῖσι vagātes. sed ut in gymniciis certaminib⁹ siat vis
καὶ κατὰ ποδὶ φερόμενοι. ἀλλ' ὡς περ ἐν τοῖς γυμνικῶν ἀγῶσιν εἰ δὲ βούλει
musicis: illoz sūt certaminū exercitia: quozū cozonz. τ

τοῖς μουσικῶν, ἐκείνων εἰσὶ τῶν ἀγῶνων αἱ μελέται, ὧν περ οἱ σέφανοι. καὶ
nullus luctā exercēs vel p̄cratiū: postea citharizare v̄ tibis canere meditatē. κινθαρῖ
οὐδείς γε πάλιν ἀσκῶν ἢ παγκράτιον, εἴτα κιθαρίζειν ἢ ἀυλεῖν μελετᾷ. ὡ
nō igit̄ polydamas: sed ille añ certamē q̄ in olympiadib⁹: ἔω ὡ
ὄγκον πολυδάμας γε, ἀλλ' ἐκείνος πρὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν Ὀλυμπιάσιν, τὰ
currus s̄stebat currētes: τ p̄ hęc vires fortificabat. τ milō ab κρατὶ
ἀρματα ἴση τρέχοντα, καὶ διὰ τῶν τὴν ἰχὺν ἐκράτυνε. καὶ ὅ γε μίλων ἀπὸ
vnctio scuto nō depellebat: sed resistebat pulsus: nō mis

τῆς ἀθλητικῆς ἀπίδος οὐκ ἴξωθεῖο, ἀλλ' ἀντίειχεν ὠθούμενος, οὐχ ἦτ
nus q̄ statuē pl̄ibo colligatē: τ in vniversum
τον ἢ οἱ ἀνδριάντες οἱ τῷ μολίβδῳ συνδεμένοι, καὶ ἀπαξωλῶς αἱ
exercitia ipsi p̄p̄atiōes p̄p̄miōz erāt. si at̄ martys vel olym
μελέται αὐτοῖς παρασκευαῖ τῶν ἀθλων ἦσαν. εἰ δὲ τὰ μαρσύου ἢ τὰ ὀλύμ
pi p̄hysgū effecissent p̄dicationes: relinquētes puluerē τ
που τῶν φρυγῶν ποδὶ φερόμενοι κρούματα, καταλιπόντες τὴν κόνιν καὶ τὰ
gymnasia: nō mature cozonas vel gloriā adepti eēnt: v̄ euitassent nō ridi

γυμνάσια, οὐ ταχύ γ' ἂν σέφανων ἢ δόξης ἔτυχον, ἢ δέφυγον τὸ μὴ κατὰ
culos esse fm corp⁹. sed neqz etiā neqz timothe⁹ melodiā
γέλασοι εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. ἀλλ' οὐ μέντοι οὐδὲ ὁ τιμώεος τὴν μελωδίαν
p̄mittēs: in luctis degit. neqz epi t̄pi fuisse ipsi
ἀφείς, ἐν ταῖς παλαίστραις δὴ γεν. οὐδὲ γὰρ ἂν τούτων ὑπῆρξεν αὐτῶ
excellere oēs musica. cui t̄pi superat artis: vt

διενεγκεῖν ἀπάντων τῆ μουσικῆ. ὧγε τούτων ποδὶν τῆς τέχνης, ὥστε
τ furozē excitare p̄ intētā τ austerā harmoniā: τ etiā τ
καὶ θυμὸν ἐγείρειν διὰ τῆς συντόνου καὶ ἀσπυρῆς ἀρμονίας, καὶ μέντοι καὶ
submittere τ epollire rursus p̄ remissam si q̄n velle. hoc nō
χαλᾶν καὶ μαλάττειν πάλιν διὰ τῆς ἀνειμένης εἰ ποτε βούλοιο. ταῦτα
τ alexādro quōdā p̄hysgū cōcinēs excitasse ipm ad

τοὶ καὶ ἀλεξάνδρῳ ποτὲ τὸ φρυγιὸν ἐπαυλίσματα ἐξανασησαι αὐτὸν ἐπὶ
arma d̄f interi coenātē: τ reduxisse rursus ad
τὰ ὄπλα λέγεται μεταξὺ δειπνούντων, καὶ ἐπαγαγαγεῖν αὐτὸς πρὸς τοὺς
cōuinās harmoniā submittes: tātas vires inqz musica τ
συμπότας τὴν ἀρμονίαν χαλάσματα, τσαῦτὴν ἰχὺν ἐν τε μουσικῆ καὶ
αω. ὡ.

Polydamas
πολυδάμας
Μίλων
ἴσημι
τέχω
ἀλιφω
εω. ὡ.
ὡ λόγος

ἔργαζομαι
δόξα

ἰημι
φέρω. α.

ὡ λόγος
ἐγείρω

ἰημι
Musice
uis.
ἀγω. α.

ἰχὺς. τ his que dicunt̄. 2. v. q̄ h̄it̄ tāty in trib⁹
p̄hysicib⁹. Que dicunt̄. 1. v. q̄ h̄it̄ in dativo singulari
τ in trib⁹ casib⁹ pluralib⁹

μυρίοι. αἱ. in p. Innumera 19. Infinito. in antep. decoz mille.
VI ΤΕΙΧΟΣ. VI ΠΟΛΙΣ

gymnicis certaminib⁹ ad finis acq̄stionē: exercitiū p̄bet. quontā
τοῖς γυμνικῶν ἀγῶσι πρὸς τὴν τ̄ τῆλους κτῆσιν, ἢ μελέτη παρέχεται. ἐπειδὴ
adit cozonaz τ athletarū memini: illi infinita p̄p̄si supra inhnita: τ ex
multis robur sibi coaugētes: multis q̄dē gymniciis inu
λλαχόθε τὴν ῥώμην ἑαυτοῖς συνάυξασατες, πολλὰ μὲν γυμνασικῶν ἐνιδρω
dātes laborib⁹: multas at̄ plagas in m̄fi accipētes: victū at̄ nō
σαυτες πόνους, πολλὰς δὲ πληγὰς ἐν παιδοτρίβου λαβόντες, δῖαιται δὲ οὐ
dulcissimū: sed q̄ ab gymnasiū maḡis eligētes: τ alia vt nō immo
τὴν ἠδίστην, ἀλλὰ τὴν παρὰ τῶν γυμνασῶν ἀφρούμενοι, καὶ τὰ ἄλλ' ἵνα μὴ διατρί
ger dicēs: sic degētes: vt añ certamē vitā: meditationē eē certamī
βω λέγων, οὕτω διχῶντες, ὡς τὸν πρὸ τῆς ἀγωνίας βίον, μελέτην εἶναι τῆς ἀγωνί
nis. t̄c dem̄ exuunt apud stadiū: τ oīa laborāt τ p̄clitātur:

α. τνικαῦτα ἀποδύοντα πρὸς τὸ σάδιον, καὶ πάντα πονοῦσι καὶ κινδυνεύουσιν, κινδυνεύω.
vt oleastri cape cozonā: vel ap̄i: vel ali⁹ cuiuspiā talis: τ vince
ἄσε κοτίνου λαβεῖν σέφανον, ἢ σελίου, ἢ ἄλλου τινὸς τῶν γιούτων, καὶ νικῶν
tes declarari a p̄cone. nobis x̄o q̄b⁹ p̄remia vitē p̄ponitur sic mirabi
τὰ ἀναδρήνηται παρὰ τ̄ κηρυκός. ἡμῖν δὲ οἱς ἀθλα τ̄ βίου πρόκειται οὕτω θαυμα
lia multitudinēz τ magnitudinē: q̄ impossibilia eē dici f̄mōc: in vitāz dozimētī
τὰ πλῆθει τε καὶ μεγέθει, ὡς ἄδύνατα εἶναι ῥηθῆναι λόγῳ, ἔω ἄμφω καθεύδου
bus: τ in multā degētib⁹ securitatē altera accipe manu es
σι, καὶ κατὰ πολλὴν δαιτωμένοις ἄδειαι τῆ ἑτέρα λαβεῖν τῶν χειρῶν ὑπάρ
rit: multo quidem dignū fuisse legitimes vita: τ sardanapalus p̄zi
ξεί; πολλοῦ μὲν τ' ἂν ἀξίον ἦν ἡ ῥαθυμία τῷ βίῳ, καὶ ὅ γε σαρδανάπαλος τὰ πρῶ
mas oim ad felicitatē tulisset: vel margites si vis: quē neqz aratorē neqz
τα πάντων εἰς εὐδαιμονίαν ἐφέρετο, ἢ ὁ μαργίτης εἰ βούλει, ὃν οὐτ' ἀροτῆρα οὐτε
fossorē neqz aliud q̄p̄riā eoz quēz vita vitē esse homer⁹ dixit: si
σκαπτήρα οὐτε ἄλλο τι τῶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτήδεον εἶναι ὁμηρος ἔφησε. εἰ δ' ἢ
homeri hęc. sed enim verus poti⁹ pittaci f̄mō: q̄ difficile dī
ὁμηροῦ ταῦτα. ἀλλὰ μὴν ἀληθὴς μάλλον ὁ τ̄ πιπᾶκου λόγος, ὃς χαλεπὸν ἔφη
xit bonū esse. p̄ multos enim reuera labores trāseñtib⁹: vix
σεν ἔδλόν ἐμμεναι. διὰ πολλῶν γὰρ δ' ἢ τῶ ὄντι πόνων διεξελευσῖσι, μόλις ἂν τῶν
bonozū illoz cōpotes eē nobis adesset: q̄rū in supra f̄mōib⁹ nullū esse exē
ἀγαθῶν ἐκείνων τυχεῖν ἡμῖν ποδὶ γενέοιο, ὧν ἐν τοῖς ἄνω λόγοις οὐδὲν εἶναι πα
plum humanozū dicebam⁹. nō igitur cessandū nobis: neqz p̄ in bre
ραδ' εἰγματῶν ἀνθρωπίνων ἐλέγομεν. οὐδ' ἢ ὄν ῥαθυμῆτον ἡμῖν, οὐδὲ τῆς ἐν βρα
uī voluptate: magnas expectatiōes cōmutādū. si nō futuri sim⁹: q̄ meliāz q̄
χεῖ ῥασιώνης, μεγάλας ἐλπίδας ἀνταλλακτέον. εἰ ὅπερ μὴ μέλλοιμεν, ὀνείδη τε
habituri: τ poenas toleraturi. neq̄quā apud hoīes h̄ic: quāquā τ hoc nō
ἔξείν, καὶ τιμωρίας ὑπέξείν. οὐτὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐνθάδε, καὶ τοὶ καὶ τ̄ ῥο οὐ
α.

δύω
ἔρω. α.
ὡ τείχος
δαιτάω
φέρω. α.

Pittacus
τνικαῦτα

α.

ἔχω. α.
πᾶσχω. α.
μνάσσομαι.
μνάσσομαι
οω. ὡ.
πρωτοφρονῶ
πονέω. ὡ.
κινδυνεύω.
νικάω. ὡ.
κείσομαι.
ἔρω. παρ.
εἰρηνα.
ὑπαίχω
Margites.
Φημί
Difficile
bonū esse.
ἔρχομαι
γίνομαι.
εαθυμέω. ὡ.
ἀλλάχο
ὡ. δημοσθε
νις

¶ Inuitus peccans, aut ex industria.

paruli saltē mētē hñti: sed in siue sub terrā siue τ vbiq̄
μικρὸν τῶγε νοῦν ἔχοντι, ἀλλ' ἐν τοῖς εἰδ' ὑπὸ γῆν ἔϊτε καὶ ὄπου δὴ τοῦ
totius existētia sunt foris. qz ip̄i qdē inuitē honesto ab

τυχεῖται
β. εὐλογ

παρῆς ὄντα τυχεῖται δικαιοσύνῃς, ὡς τῶ μὲν ἀκουσίως τ' προσήκουρος ἀ
errati: τ venia quēdā forte a deo efficit: at deini-
μαρτόντι, καὶ συγγνώμῃ τῆς ἰσως παρὰ τοῦ θεοῦ γένοιτο, τῷ δὲ ἐξ ἐπι-
dustria peiora eligēti: nulla excusatio vt nō multipli-

diffyliba in
m. simy lē
hñt p̄fēte
ay ποῖστο z

πῶδες τὰ χεῖρω προελόμενῳ, οὐδὲ μία παρὰ αἰτίσιν τ' μὴ οὐχὶ πολλαπλα
cati supplicii subire. qd ḡ faciam? dicret q̄siam? qd aliud q̄ φημί

δουλεύω.

σῖω τὴν κόλασιν ὑποχέειν. τί οὖν ποιῶμεν φαίη τις ἄν; τί ἄλλο γέ ἢ τῆς
aie curā hēre: totū oculū ab alijs agētes. nō
ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν, πᾶσαν χολὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀγοίτας. οὐ δὲ ἢ
ḡ corpi scruiēdi: nisi tota necessitas: sed aie opti

πορίζομαι
β. εὐλογ

οὖν τῷ σώματι δουλευτέον, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ τὰ βέλ
ma suppediādi: ceu ex carcere ei' quē ad corpis affect' rmi

λυώ μ λυ
δσο
αγαθός

τις πορίζομαι, ὡπερ ἐκ δεσμωτηρίου τῆς πρὸς τὰ τοῦ σώματος πᾶσιν κο
niōis: ip̄az p r̄biam solūtes: simul at τ corp' affectib'
ωνίας, αὐτὴν δὲ φιλοσοφίας λύνοντας, ἅμα δὲ καὶ τὸ σῶμα τῶν παθῶν
superi' faciētes. vētri qdē necessaria ministrātes: nō
κρεῖττον ἀπεργαζομένους. γαστρὶ μὲν γέ τὰ ἀναγκαῖα ὑπηρετοῦντας, οὐχὶ τὰ
suauissima. qm̄ mētarū structores q̄sīā: τ coquos excogitātes: τ oēm

υπεί
χός

εω ω

εω ω

αδός. φ. ρη
40

διερευνοῦμενοι γῆν τε καὶ θάλατταν, οἷόν τινι χαλεπῇ διαποίνῃ φόρους ἀπὸ
cetes: miserādi occupatiōis: ap̄ inferos punitoy nihil patietes tole

χολία. o. ay.
Proverbia.

γοντες, ἔλεεινοὶ τῆς ἀχολίας, τῶν ἐν ἀδου κολαζομένων οὐδὲν πράχοντες ἀνε
rabili'. reuera in ignē fodicātes: τ cribro ferētes aquā: τ in per

flama quoma
ris exorbitat
smaris p̄mali
εω ω) sic

κρύτερον ἀτεχνῶς εἰς πῦρ ξαίνοντες, καὶ κοσκίνω φέροντες ὕδωρ, καὶ εἰς τε
foratū hauriētes dolū: nullā finē laborē hñtes. capillos at τ νε
τημένον ἀντλοῦντες πῶθεν, οὐδὲν πέρους τῶν πόνων ἔχοντες. κουράς δὲ καὶ ἀμ
stes extra necessaria diligēter curare: vel infelicū est iuxta

υπ. κρεας

η. αμπεχόνη.

πεχόνας ἔξω τῶν ἀναγκαίων παρεργάζεσθαι, ἢ δυστυχούτων ἐστὶ κατὰ τὸν
dlogenis f̄monē: vel iniuriāti. itaqz curiosos circa hęc esse: τ vocari: eque

ἠγέομαι ἢ
γδμαί

δογένους λόγον, ἢ ἀδικούντων. ὡς καλλωπιστῆς εἶναι, καὶ ὀνομάζεσθαι, ὁμοίως
turpe ducere assero oportere tales: atqz scitari vel alicnis nuptijs

ἐπιβουλέω.

αἰχρὸν ἠγείσθαι φημί δ' εἶν τ' ριοῦτους, ὡς τὸ ἐλθεῖν ἢ ἄλλοτριῶς γάμοις
insidiari. qd em distaret saltē mētē hñti: xystidē indut:

ἐπιβουλέω. τί παρ' ἄν διαφέρει τῷ γε νοῦν ἔχοντι, ξυστῖδα ἀναβεβλησθαι,
v' alliqd villū vestimētoy ferre: dū nihil desit ad hiemē
ἢ τὶ τῶν φαύλων ἱματίων φορεῖν; ἕως μηδὲν ἐνδοεῖ τοῦ πρὸς χειμῶνάτε

εω ω

famenta ab adiectiuis in nō & p̄to pluralibz. vti nōt accentu
masculini in ηsdey casibz.

θεῖα. spectaculy. θεῖα. dea.

esse τ estū iuuamē. τ alia opz eodē mō nō magis
εἶναι καὶ θάλπος ἀλεξητήριον. καὶ τᾶλλα δ' εἶ τὸν αὐτὸν τρόπον μὴ ποδ. π̄ο
supraue necessitate parari: neqz tegere corp' plus: quā vt meli
τερον τῆς χρεῖας κατεσκευάσαι, μὴ δὲ ποδ. π̄ο εἶν τὸ σῶμα πλεόν, ἢ ὡς ἄμει
us aie. nō min' em opprobriū viro saltē q̄vere appellatiōe
νον τῇ ψυχῇ. οὐχ ἡπ̄ον παρ' ἀνείδος ἀνδρὶ τῷ γε ὡς ἀληθῶς τῆς προσήκουσας
hac digno: curiosus omnia τ amatozē corpis eē: q̄ erga alij aliquē affectū
ταύτης ἀξίω, καλλωπιστῆν καὶ φιλοσώματον εἶναι, ἢ πρὸς ἄλλ' ὅτι τῶν παθῶν
ignose dispositi eē. nā totū studiū inferre: vt q̄ pulcherrē
ἀγεννῶς διακείσθαι. τὸ παρ' τὴν πᾶσαν παουδ' ἢν εἰσφέρεισθαι, ὅπως ὡς κάλλι
me ip̄i corp' hēat: nō noscētis est seipm: neqz p̄cipiētis fa
σα αὐτῷ τὸ σῶμα ἔχει, οὐ διαγιγνώσκοντός ἐστιν ἑαυτὸν, οὐδὲ συνιέντος τ' σο
p̄ies p̄ceptū: q̄ nō qd videt est hō: sed qdā necesse ē ma
φοῦ παρ' ἀγγέλματος, ὅτι οὐ τὸ ὀρώμενόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τινος δ' εἶ πε
ioze sapia: p̄ q̄ q̄libz nfm quicqz iādē seipm cognoscat.

βικενάω

εἴπω

ἴμμι

αω ω

ριπτοτέρας σοφίας, δ' ἴης ἕκαστος ἡμῶν ὅς τις ποτ' ἐστὶν ἑαυτὸν ἐπιγνώσκει
hoc at nō purgātib' mētē: ip̄ossibili' q̄ lippiti ad solē
ττο δὲ μὴ καθηραμένοις τὸν νοῦν, ἀδυνατότερον ἢ λημώντι πρὸς τὸν ἥλιον
aspicere. purgatio at aie vt iūcti dicere: abside nobz τ que
ἀναβλέψαι. καθαρσις δὲ ψυχῆς ὡς ἀθρόως τε εἶπεν, ἱκανῶς ἡμῖν καὶ τὰς
per sensus voluptates negligere. nō oculos inuitare absurdis
διὰ τῶν αἰδ' ἡσέων ἠδονᾶς ἀτιμάζειν. μὴ ὀφθαλμούς ἐστῖν ταῖς ἀτόποις τῶν
p̄stigiatorū ostentatiōib': vel corpoy spectaculz: voluptat' stimuli imitētib': nō
λαυμαγοποιῶν ἐπιδείξεσιν, ἢ σωμάτων θεῖας, ἠδονῆς κέντρον ἐναφιέντων, μὴ
per aures corruptā melodiā aie infundere. illiberalitatis
διὰ τῶν ὠτῶν διεφραμμένη μελωδία τῶν ψυχῶν καταχέειν. ἀνελευθερίας
em τ humilitatis exgeniti affect' ex tali musicz spē in
παρ' δὲ καὶ τὰ πεινότητος ἐκγονα πᾶσιν ἐκ τ' ριοῦδὲ τῆς μουσικῆς εἰδους ἐγ
ḡari cōsuevit. sed aliā sequēdū nobz meliozēs τ in
γίνεσθαι πέφυκεν. ἀλλὰ τὴν ἑτέραν μεταδιωκτέον ἡμῖν τὴν ἀμεινῶτε καὶ εἰς
mell' scētē: q̄ τ dauid vtes poeta sacroy cāticoy: ab
infantia: vt aisti regē eduxit. of at τ pythagorā lasciuētib'
τῆς μανίας, ὡς φασὶ τὸν βασιλέα καέισθαι. λέγεσθαι δὲ καὶ πυθαγόραν κωμασ αἰς
obuiū ε ebrijs: ip̄erasse tibicinē tripudij ducē: mu

ἴμμι

εω ω

φνώ.

χεασμαί
χρώμαί

ἴσημι

τυχεῖται

εω ω

ἀμεινον φέρουσαι, ἢ καὶ δαυιδ' χρωμενος ὀποιοητης τῶν ἱερῶν ἀσμάτων, ἐκ
insania: vt aisti regē eduxit. of at τ pythagorā lasciuētib'
τῆς μανίας, ὡς φασὶ τὸν βασιλέα καέισθαι. λέγεσθαι δὲ καὶ πυθαγόραν κωμασ αἰς
obuiū ε ebrijs: ip̄erasse tibicinē tripudij ducē: mu
ποδ. τυχόντα μεθύουσι, κελεύσαι τὸν αὐλητὴν τὸν τ' κώμου κατὰρχοντα, μετα
tātē harmoniā: canere illis doziū. illos at' se sub
βαλόντα τὴν ἀρμονίαν, ἐπαυλῆσαι σφίσι τὸ δῶριον. τοὺς δὲ οὕτως ὑπὸ τ'
modulatione respiciū: vt corionis abiiciētes pudibūdos reuergi.
μέλους ἀναφρονήσαι, ὡς τ' ρ σεφάνους εἰφάντας ἀίσχυνομένους ἐπαυλῆσαι.

διδάχομαι.

αω ω. cano

αεχω. dix

Pythago

ras ni
ebrijs.

εω ω

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

+ αριστη προσρημι λυγρη hunc nonini. τις τινος αδιτο
ονν. in fine. declinat. et respublica
αωω

πληρω.

μετεχω.

χρονομι.

η πολισ.

εχολαζω.

νευω.

ζαω. ω. ιον.

ορνυω.

κτασμαι.

κτομαι.

αω. ω.

κορποι
non indul
gendum.

κενον μα.

Pithago
re didici.

aliū at ad tibiā infantis: et debacchatur: tū est dñs
έτεροι δέ προς αυλον κορυβαυτιωσι, και εκβακχευονται, ρουτον εσι το διαφορον
fana vel vitiosa melodia repleti. itaqz nñc optinetis hui
υγιους η μοχθηρου μελωδίας αναπληθηναι. ωσε της νυν δη κρατουσης ταυτης
min⁹ nobi picipadi: qua cuiusuis turpissimoz. variores asti omifa
η πον ημιν μεθεκτεον, η και ουτισοουν των αιχισων. ατμους γε μην παντοδα
rios voluptate odoratu feretes aeri miscere: vel vnguētis nos vnge
πους ηδονην οσ φησει φεροντας τω αερι κατα μυνυναι, η μυροις εαυτς αναχρω
re: et interdicere erubesco. qd aliqs dicat de no oportere que in ta
vnuad ai, και απαγορευειν αιχυνομαι. τι αν τις ειπωι ποδι τ μη χρηναι τας εν α
ciu τ gustu pseq volupta. s: vel q cogunt hz circa carfi
φη και γευσει διωκειν ηδονας; η οτι καταναγκασουσιν αυται τς ποδι την αυτων
venatione vacates: sicut ptesora ad vntre: τ que sub ipm subium
θηραυ εχολακοτας, ωσπερ τα θρεμματα προς την γασερα, και τα υω αυτην συννε
cta vñere. vno at xbo totū negligēdi corp⁹: saltē nō vi in coeno
νευκοτα ζην. ενι δε λογω παντος υπεροπλεον τ σωματος, τω γε μη ως εν βορβορα
voluptatib⁹ suis defodi futuro. vel tñ adherēdi ei: qñ di
ταις ηδοναις αυτ καταρωρυχθαι μελλοντι. η ρουτον ανθεκτεον αυτ, οσον φη
ait plato ministeriū philosophie qretes. sñta dices paulo:
σι πλατων υπερσιαυ φιλοσοφια κτωμενους. εοικοτα που λεγων τω παυλω,
q suadet nullam oportere corpis puidētia hēre: ad concupiscētia occa
ος παρ αυει μη δε μιαυ χρηναι τ σωματος προνοιαυ εχειν, εις επιθυμιαν αφορ
sione. vel qd dñt q ipm qdē corpis vt pulcherrime habeat curat: at
μην η τι διαφερουσιν υ τ μεν σωματος ως αν καλλισ εχει φροντιζουσι, την δε
vñram eo aiam vt nulli⁹ dignā despiciant: ab his q circa istrumēta
χρησομενη αυτω ψυχην ως ουδενος αξιαυ ποδιωσι, των ποδι μεν τα οργανα
cura habet: at per ipsa efficiētē artē negligēti: totū qdē
ουδαζοντων, της δε δι αυτων ενεργουσης τεχνης καταμελουντων; παν μεν
igit cotrarib: castigare illud τ cōprimere sicut fere ipetus opz: τ
δυν του ναυτιον, κολαζειν αυτ και κατεχειν απερ θηριου τας ορμας προσηκε, και
ab ipso tumult⁹ ingeneratos aie: itaqz flagello rōne iuuclen
τς υω αυτ θορυβους εγγινομενους τη ψυχη, οιονει μασιγι τω λογισω καθικνου
tes curare: sed nō totū frenū voluptat⁹ remittētes: despiciere aim
μενους κομιζειν, αλλα μη παντα χαλινον ηδονης ανεντας, ποδιωαν τον νουν ω
vt aurigā ab effrenib⁹ eqs vi lais: tractum a
απερ ηνιοχον υπο δυσνηιων ιωπων υβρει φερομενων, παρ ασυρεμενον αγε
gi. τ pythagore meminisse: q familiaris qndā sciens exercicis
δαι και τ πυθαγορου μεμνησθαι, ος των συνοντων τινα καταμαθαν γυμνασιους
α τ cibis scipm bh valde pinguefaciētē: hē inqz nō cessabis: diffillio
τε και σιτιοις εαυτον ευ μαλα κατασαρκουντα, ουτος εφη ου παιση, χαλεπω
φημη. παυομαι.

ειδω.

rem tibi costruēs carcere. quapp τ platonē aist que ex
τερον σεαυτω κατασκευαζων το δισημωτηριον. οιο δη και πλατων α φασι την εκ
coipore noxā pteuidētē: infirmā regiunculā attice academiā
σώματος ελαβην προειδόμενον, το νοσώδες χωριον της ατικης την ακαδημία
accepisse de industria: vt valde bonā hūdinē corpis. itaqz vitis
καταλαβειν εξεπιτιδες, ινα την αγαυ ευπαθειαν τ σωματος. οιον αμπελου
ad supflua lationē amputaret. ego at pculofaz eē que ad summiā bonā va
την εις τα ποδι τια φοραν ποδικωτην. εγω δε σφαλαραν ειναι την επ ακρον ευεξι
litudinē a medicē audiui. qñ igit valde hęc corpis cura ipm tñ nō
αγιατρων ηκουσα. οτε τοιουν η αγαυ αυτη τ σωματος επιμελεια αυτω τε αλυ
vtilis corpis: tñ ad aiam est ipedimēti: succubere
σιτελης τω σωματι, και προς την ψυχην εσιν εμωδον, το γε υποπετωκεναι
huiε τ seruire: isania manifesta. qñ etiam si hoc cōtinere exerceres
τουτω και θεραπειειν, μανια σαφης. αλλα μην ει τουτ γε υπεροπλεον μελετη
mur vix aliud qdē humanoz miraremur. qd επι απλ⁹ vte
σαιμεν χολη γαν αλλοτι των ανθρωπων θαυμασαιμεν. τι παρ ετι χρησο
mur diuitijs: que p corp⁹ voluptates despiciātes: ego qdē nō video. nisi
μεθα πολουτω, τας δια τ σωματος ηδονας ατιμαζοντες; εγω μεν ουχ ορω. πλην
si fm in fabulis diacones: voluptate aliq ferat: thesauris desol
εικατα τς εν τοις μυθοις δρακοντας, ηδονην τινα φεροι, θησαυροις καταρωρυμε
sis inuigilare. ipz tñ ingenue ad talia disponi institu
vois επαγρυπνειν. ογε μην ελευθεριως προς τα τοιαυτα διακεισθαι πεπαιδευ
tum: nullū abfuerit humile aliqd τ turpe ope vel finde vñquā eligere.
μενος, πολλου αν δεοι ταπεινον τι και αιχρον εργω η λογω ποτε προλεσθαι.
nā necessitate abūdāt: τ si lydis ramēti: τ si formicaz op⁹
το παρ της χρειας ποδι ποτερον, καν λυδιον ψηγμα, καν το μυρμηκων εργον των
aurū ferētis: tāto pl⁹ cōtinet: quāto min⁹ indigerit. ipaz at
χρησοφορων, ρουτου πολον ατιμασει, οσωπερ αν ηπτον προσδενται. αυτην δε
necessitate nature necessarijs: sed nō voluptatib⁹ finiet:
δηπου την χρειαυ τοις της φύσεως αναγκαιοις, αλλου ταις ηδοναις οριεσθαι,
quia necessarios terios extra facti sñt per decline
ως οι γε των αναγκαιων ορων εξω γενομενοι παρ απλησious τοις κατα τ πραους
delatis ad nihil stabile valētes deuenire: nullibi abi vltra
φερομενοις προς ουδεν σασιμον εχοντες αποβηναι, ουδαμου της εις το προσω
latiōe stāt: sed qto plura acq̄serint: tāto dē idiger: vel
φορας ισχυται, αλλ οσωπερ αν πλείω προαπειβαλωνται, τ ισου δεινται, η
τ pluris circa appetit⁹ cōplemēti: fm exccēside solonē:
και πλειονος ποδι την της επιθυμιας εκπληρωσιν, κατα τον εξηκεσιδου σολωνα,
q ait. diuitiaz at null⁹ terius cōstitui hoib⁹ possit ē. at theognid⁹
ος φησι. πολουτ δ ουδεν τιερμα πεφασμενον ανδρασι κειται. τω δε θεογνιδι
B iii

Academia
incolumita
ti aduersa.

Sūma uale
tudo p̄cu
losa.

ωπρω. α.

ορνυτω
διακειμαι

αιρθμαι.

ατιμαζω.

οριζω. οπτε

Diuitiaz
nullus ter
minus.

VNIVERSIDA
DE SALAMANCA

CREDO. USAL. ES

q̄. Nihil honesti, magnificenti, q̄.
q̄ pecuniam cōtēdere, si nō habe
as: si habeas, ad beneficentiā, liberalitatē q̄ offer
re Cicero. off. li. 1.

Theognidis
sententia
de diuitijs.
Doric pro Zan
Diogenes.

Pythias.

De diui
tjis.
f

Socrates.

Phidias
Atheniē
sis Iouem
ex eboze
Olympie
fecit. Pl.
li. 34. c.

Polyetes
Sicyoni
Pl. ibidē.

Ad opinio
nem uiuere
fugiendum.

ad hęc magis vidē dicitur. neq̄ amo dicitur neq̄ pie
Theognidis πρὸς ταῦτα διδασκάλω χρησέον λέγοντι. οὐτ' ἔραμαι πλουτεῖν οὐτ' ἐνχο
sententia cor: sed mihi sit uiuere ex paucis nullū hñti malū. ego at̄ τ διο
de diuitijs. και, ἀλλὰ μοι εἶν ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακόν. ἐγὼ δὲ καὶ τ διο
Doric pro Zan genis mītroz oim simul humanoz cōtēptū: q̄ τ re=
Diogenes. γένους ἀγαμαι τιν. πάντων ὁμοῦ τῶν ἀνθρώπων ὑπεροφίαν, ὅς γε καὶ βα
ge magno seipm declarauit ditioz: ob paucioribz q̄ ille
Pythias. σιλέως τ μεγάλου ἑαυτὸν ἀπέφηνε πλουσιώτερον, τῷ ἐλαττόνων ἢ ἐκείνος
in vita indigere. nobis at̄ pfecto nisi pythie mysī adfint
κατὰ τὸν βίον προσδέσθαι. ἡμῖν δὲ ἄρα εἰμὴ τὰ πλούτου τ μουσῶν προσεῖ
talēta: τ iugera terre tot τ tot: τ pecudū multitudies plu
τάλαυτα, καὶ πλέθρα γῆς τόσα καὶ τόσα, καὶ βοσκημάτων ἑσμοὶ πλεί
res q̄ puerare. nihil sufficere. sed puto. oportet absentes q̄ nō cu
ous ἢ ἀριθμῆσαι, οὐδὲν ἐφαρκέσει. ἀλλ' ὅμοιαι προσήκει ἀπὸντα τε μὴ πο
De diui tjis. pere diuitias: τ presentibz nō ipso possidere iugbire: vel
f θεῖν τὸν πλούτον, καὶ παρόντος μὴ τῷ κεκῆσθαι μεγαφρονεῖν, ἢ τῷ
scire ipfas disponere. illud em̄ sceratis bñ hz. q̄ super
Socrates. εἰδέναι αὐτὸν διατίθεσθαι. τὸ γὰρ τοῦ σωκράτους εἰ ἔχει. ὅς μεγαφρο
biere hoie diuite ob pecunias: nō pui' ipm dixit admi
nouitōs ἀνδρὸς πλουσίου ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, οὐ πρότερον αὐτὸν ἔφη θαυ
raturbz: anquam τ qd vti his sciret: experiri. an phi
μάσθαι, πρὶν ἂν καὶ ὅτι κεκῆσθαι τούτοις ἐπίστατο, πειραθῆναι. ἢ φει
dias qdē τ polyetes ἢ auro magnū sapuisse τ ebo
Phidias δίας μὲν, καὶ πολυκλειτος εἰ τῷ χρυσίω μέγα ἐφρόνουν καὶ τῷ ἐλέφαν
re: q̄rūhicq̄ae eleis iouēille at̄ iunonē argiuis fecerūt ridi=
Atheniē τι, ὧν ὁ μὲν ἡλείως τὸν δία, ὁ δὲ τὴν Ἥραν ἀργείοις ἐποίησάτην, κατὰ
sis Iouem culti fuissent alienis diuitijs ornati dimittētes artē:
ex eboze γελάσω ἂν ἦσιν ἀλλοτρίω πλούτῳ καλλωπιζόμενοι, ἀφέντες τὴν τέχνην,
Olympie aqua τ aurū iucūdi τ p̄ciōsi' factū est: nos at̄ huma
fecit. Pl. ὑφῆς καὶ ὁ χρυσὸς ἡδίων καὶ τιμιώτερος ἀπεδείχθη, ἡμεῖς δὲ τὴν ἀνθρω
li. 34. c. nam ἔτι τῷ nō sufficere sibi ipi ad ornati existimātes: minois
P. τίνην ἀρετὴν οὐκ ἐφαρκεῖν ἑαυτῇ πρὸς κόσμον ὑπολαμβάνοντες, ἐλαττόνος
Polyetes verlicūdic digna facere putamus: sed diuitias qdē negligem'. τ
Sicyoni αἰχύνης ἀξία ποιεῖν διομέθρα; ἀλλὰ δὴ τὰ πλούτου μὲν ὑπεροφόμεθα, καὶ
Pl. ibidē. que per sensus voluptates despicim': adulationes quo τ blāditiās p̄seq̄
τὰς διὰ τῶν αἰσθησέων ἡδονὰς ἀτιμάσομεν, κολακείας δὲ καὶ θωπείας διωφο
mur: τ archilochi vulpis astutū q̄ τ variegatū emulabimur.
μέθρα, καὶ τῆς ἀρχιλόχου ἀλώπεκος τὸ κερδαλέον τε καὶ ποικίλον ζηλωσομεθα.
Ad opinio at nō est q̄ magis fugiēdū modesto quā ad opinionē uiuere: τ
nem uiuere ἀλλ' οὐκ εἰσιν ὁ μάλλον φευγτέον τῷ σωφρονεῖν, τ πρὸς δόξαν ζῆν, καὶ τὰ τοῖς
fugiendum.

multis vna circūspicere. τ nō rectā rōnē ducē facere
πολλοῖς δοκουντὰ περισκοπεῖν. καὶ μὴ τὸν ὀρθὸν λόγον ἡγεμόνα ποιεῖσθαι
vite: itaq̄ τ si oibz hoibz cōtradicat: nihil elligere recte
τοῦ βίου, ὡς καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀντιλέγει, μηδὲν ἀρεῖσθαι τῶν ὀρθῶς
decretoz mouere: et si vitupari τ piclitari pro honesto op' sit. vel
ἐγνωσμένων παρακινεῖν, καὶ ἀδοξεῖν καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ τ καλοῦ δέη. ἢ τὸν
nō sic hñte: qd ab egyptio sophista dicem' differre: q̄ plāta sic
μὴ οὕτως ἔχοντα, τ ἰτ' αἰγυπτοῦ σοφιστοῦ φήσομεθ' ἀπολείπειν; ὅς φυτὸν ἐγγύ
bat: τ scra q̄ncūqz vellet: τ ignis: τ aqua: τ oēs res. si
τερο, καὶ θερίον ὅσοτε βούλοιοτο, καὶ πῦρ, καὶ ὕδωρ, καὶ πάντα χρήματα. εἰ
quidem τ ipse nūc qdē iustū laudabit apud hoc magnificētibz:
περ δὴ καὶ αὐτὸς νῦν μὲν τὸ δίκαιον ἐπαίνεσέτω παρὰ τοῖς ττο τιμῶσι,
nūc at̄ cōtrarios emittet smōes: cū iniustitiā p̄bart senserit.
νῦν δὲ τ εἰς ἐναντίους ἀφήσει λόγους, ὅταν τὴν ἀδικίαν εὐδοκίμουσ' αἰδέσθαι.
qd istar est adulationz. τ vt dicat polyeta colorē ad sub
ὅπερ δίκην ἐσὶ κολάκων. καὶ ὡς περ φασὶ τὸ πολὺ πῶδα τὴν χροῶν πρὸς τὴν ὑπο
lectū solli: sic ipse mētē ad familiaribz inies muta
κειμένην γῆν, οὕτως αὐτὸς τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς τῶν συνόντων γνώμας μεταβα
bit. sed hęc qdem τ in nris ofonibz p̄fectū dicem'.
λείπει. ἀλλὰ ταῦτα μὲν που καὶ τοῖς ἡμετέροις λόγοις τελειότερον μαθησόμεθα.
q̄tū at̄ vmbra tile picturā q̄ndā x̄mū: pro nūc esse ex c̄tra disciplinis
ὅσον δὲ σκιαγραφίαν τινὰ τῆς ἀρετῆς, τὸ γενεῖν εἶναι ἐκ τῶν ἔξωθεν παιδευμάτων
subp̄inimus. nā diligēter ex singulo vtilitatē cōgregātibz: τ q̄
ὑπεργραφόμεθα. τοῖς γὰρ ἐπιμελῶς ἐξ ἑκάστου τὴν ὠφέλειαν ἀθροίζουσιν, ὡς περ
magnis fluminū: multz fieri ex multis locis accessioes con
τοῖς μεγάλοις τῶν ποταμῶν, πολλὰ γίνεσθαι πολλὰ χόθεν αἰ προσδῆκαι πε
suerere. illud em̄ τ paruū ad paruū apponit: nō magis ad argenti additō
φύκασιν. τὸ γὰρ καὶ μικρὸν ἐπὶ μικρῶ κατατίθεσθαι, οὐ μάλλον εἰς ἀργυρίου προσ
pez: quā τ ad quācūqz sciam: recte hēre putare poetz: opz.
θήκην, ἢ καὶ εἰς ἡντινασοῦν ἐπιστήμην, ὀρθῶς ἔχειν ἡγεῖσθαι τῷ ποιητῇ, προσήκει.
ipse qdē igē bias filio ad egyptios p̄nciscēt: interrogāt quid faciēs: ip
ὁ μὲν οὖν βίας τῷ υἱεῖ πρὸς αἰγυπτοῖς ἀπαίροντι, πυνθανομένω τί ἂν ποίων, αὐ
n̄ maxie grata faceret: vtiatū dixit ad senectā parās. virtutē
τῷ μάλισα κεχαρισμένα πρᾶττοι, ἐφόδιον ἔφη πρὸς γῆρας κηισόμενος. τὴν ἀρετὴν
videlicet vtiatū dicēs. paruū teris ipam circūscribēs. q̄ que ab illa vtili
δὴ καὶ ἡ ἐφόδιον λέγων. μικροῖς ὅροις αὐτὴν περιγράφων. ὅς γε τὴν ἀπ' αὐτῆς ὠφέ
tatē humana vita mētēbat. ego at̄ τ si nithoni qd senectutē: τ si vtiacis
λειαν ἀνθρώπων βίω ὠρίζετο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ τιθωνοῦ τις γῆρας, καὶ τὸ μακροβι
simi apud nos mathusale: q̄ mille annos trigita min' vixisse dī:
ωτὰ τ παρ' ἡμῖν μαθουσαλά, ὅς χίλια ἔτη τριάντα διόντων βιώναι λέγεσθαι.

Proteus.

Polytus.
Pl. li. 9.
c. 29.

Bias.

Mathusa
lematas.

καὶ πάντα τὰ ἄφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι χρόνον ἀναμετρήν, ὡς ἐπὶ πάντων
 τῶν ἰσθίων ἰδέομαι ἐν λόγῳ ἰνσπρίσις καὶ ἰνσενεσκῆς ἰσουλῆ: cuius
 δὲ δυνάμει γελάσομαι εἰς τὸν μακρὸν ἀποσκοπῶν καὶ ἀγῆρω αἰῶνα, οὐδέ
 nem nulli est cogitatio capere: nō magis ὅφ' ἰνσινε ἰνσπῶρε ἰνσουλῆ
 ρας οὐδὲν ἐστὶ τῆ ἐπινοία λαβεῖν, οὐ μᾶλλον γὰρ τῆ τελευταίᾳ ὑποθέσει τῆς ἀθανά
 τῆς αἰε. ad quod acquirere ἰνσινε ἰνσουλῆ: oem lapidē iuxta
 του ψυχῆς. πρὸς ὃν γε κτῆσθαι παραινέσαι μὲν τὰ ἐφόδια, πάντα λίθον κατὰ
 puerbilis mouētes: unde ad illud nobis utilitas aliq̄ futura sit esse.
 τὴν παροιμίαν κινουῦντας, ὅτι ἐπ' αὐτὸν ἡμῖν ὠφέλεια τίς μέλλοι γενέσθαι.
 nō ὅφ' ἰνσινε dura ἰνσινε καὶ labore idigētia: ob hoc cessabim⁹: sed
 μὴ οὐκ ὅτι χαλεπὰ ταῦτα καὶ πόνου δέοντα, διὰ τοῦτ' ἀποκνήσομεν, ἀλλ' ἀ
 memoires ἰνσουλῆ: ὅφ' ὁρῶν ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ
 ναμνησθέντες τὴν παραινέσαι ἰνσουλῆ, ὅτι δέοι βίον μὲν ἄριστον αὐτὸν ἕκαστον προσ
 gere: dulce ἂν expectare cōsuetudine fore: aggredi optima.
 ρεῖσθαι, ἡδὺν δὲ προσδοκᾶν τῆ συνθεῖα γενέσθαι, ἐγχειρεῖν τοῖς βελτίστοις.
 turpe ἐπὶ presentē opporitunitatē amittētes: postea reuocare ἰνσουλῆ
 ἀιχρὸν παρ τὸν παρόντα καιρὸν προεμένους, ὅφ' ἀνακαλεῖσθαι τὸ πα
 ritū: cū nihil erit plus tristatis. Ego quē ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ
 ρεῖσθαι, ὅφ' οὐδὲν ἔσται πλέον ἀνωμένοις. Εγὼ μὲν ὡν ἂν κράτιστα εἶναι κρίνω, τὰ
 primum dicit: primum ἂν per oem vitā vobis cōsulā. vos ἂν tris
 μὲν νῦν εἶρηκα, τὰ δὲ παρὰ πάντα τὸν βίον ὑμῖν συμβουλεύσω. ὑμεῖς δὲ τριῶν
 egrotationū ne incurabili illas esse videamini: neq̄ animi morbilis ἰνσουλῆ
 ἀρρώσθημάτων μὴ τῷ ἀνιάτῳ προσεοικέναι δόξητε, μὴ δὲ τὴν τῆς γνώμης νόσον πα
 milē ei q̄ in corpora infortunatū ὀφιδatis. ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ
 ραπλησία τῆ τῶν εἰς τὰ σώματα δυσυχνοάντων δειξήτε. οἱ μὲν παρ τὰ μι
 nas egrotationū patiētes: ipsimet ad medicos pergūt: at a maio
 κρά τῶν παθῶν κάμνοντες, αὐτοὶ παρὰ τῶν ἰατροῦς ἔρχονται, οἱ δὲ ὑπὸ μείζο
 rib⁹ cōprehēsi morbis: ad seipos vocāt curaturos: at
 νων καταληφθέντες ἀρρώσθημάτων, ἐφ' αὐτοῖς καλοῦσι τῶν θεραπεύσοντας, οἱ δὲ
 in insanabile omnio atrebilis adducti: neq̄ accedētes admitt
 εἰς ἀνήκεστον πάντεως μελαγχολίας παρενεχθέντες, οὐδέ προσιόντας προσίω
 τίς. ὅφ' nō patiāmini nūc vos recte ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ ἰνσουλῆ
 τῶν. ὅ μὴ πάθειτε νῦν ὑμεῖς τοὺς ὀρθῶς ἔχοντας τῶν λογισμῶν ἀποφένγοντες.
 Τέλος.

Τρία μοι
 βοικ γενε
 κα.

Complutū impressum per Egregium Virum Arnaldum
 Guillermum de Brocario. Anno. 1519.

UNIVERSIDAD
 DE SALAMANCA

GREGORUS